

21997A0513(01)

L 121/14

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.5.1997

UMOWA

między Wspólnotą Europejską a Republiką Korei o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA oraz REPUBLIKA KOREI (dalej zwane „Umawiającymi się Stronami”),

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie kontaktów handlowych między Wspólnotą Europejską a Republiką Korei oraz pragnąc wnieść wkład, z korzyścią dla obu Umawiających się Stron, w harmonijny rozwój tych kontaktów;

BIORĄC POD UWAGĘ rozwój współpracy celnej między Umawiającymi się Stronami dotyczącej procedur celnych;

UWZGLĘDNIAJĄC, że naruszenia ustawodawstwa celnego są szkodliwe dla interesów ekonomicznych, finansowych i handlowych obu Umawiających się Stron oraz uznając wagę zapewnienia właściwego ustalania należności celnych i innych podatków;

PRZEKONANE, że działania zapobiegające takim praktykom mogą być bardziej skuteczne, dzięki współpracy pomiędzy władzami celnymi;

UWZGLĘDNIAJĄC obowiązki nałożone przez konwencje międzynarodowe przyjęte przez Umawiające się Strony, jak również mając na uwadze zalecenie Rady Współpracy Celnej w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej z dnia 5 grudnia 1953 roku,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

Artykuł 2

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Obowiązki nałożone przez konwencje międzynarodowe

Artykuł 1

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają obowiązków nałożonych przez konwencje międzynarodowe przyjęte przez Umawiające się Strony niniejszej Umowy.

Definicje

Do celów niniejszej Umowy termin:

- a) „ustawodawstwo celne” oznacza przepisy przyjęte przez Wspólnotę Europejską lub Republikę Korei, regulujące przywóz, wywóz, tranzyt towarów i wszelkie inne procedury celne, włączając środki zakazu, ograniczania i kontroli;
- b) „władza celna” oznacza we Wspólnocie Europejskiej właściwe służby Komisji Wspólnot Europejskich i władze celne Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, a w Republice Korei — Koreańskie Służby Celne;
- c) „władza celna wnioskująca” oznacza właściwą władzę celną Umawiającej się Strony, która występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- d) „władza celna, do której kierowany jest wniosek” oznacza właściwą władzę celną Umawiającej się Strony, która otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- e) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- f) „działania naruszające ustawodawstwo celne” oznacza wszelkie naruszenia ustawodawstwa celnego, jak również próby naruszenia tego ustawodawstwa.

TYTUŁ II

WSPÓLPRACA CELNA

Artykuł 3

Zakres współpracy celnej

1. Umawiające się Strony, za pośrednictwem swych władz celnych, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy:
 - a) dążą do współpracy, w granicach dostępnych zasobów, w zakresie poszukiwania, rozwoju i sprawdzania nowych procedur celnych, w dziedzinie kształcenia i wymiany personelu oraz w innych sprawach, które będą wymagały ich wspólnych działań; oraz
 - b) dążą do uproszczenia, harmonizacji i komputeryzacji procedur celnych, biorąc pod uwagę pracę wykonaną w związku z tym przez organizacje międzynarodowe.

2. Współpraca celna obejmuje:
- wymianę informacji zawodowych, naukowych i technicznych związanych z ustawodawstwem celnym;
 - wymianę informacji, dotyczących działań przedsięwziętych z państwami trzecimi w zakresie pomocy technicznej w celu usprawnienia tych działań.

TYTUŁ III

WZAJEMNA POMOC

Artykuł 4

Zakres pomocy

- Umawiające się Strony, za pośrednictwem swych władz celnych, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy:
 - pomagają sobie wzajemnie w celu zapewnienia, że ustawodawstwo celne jest właściwie wykonywane, w szczególności, poprzez zapobieganie, wykrywanie i dochodzenie w kwestiach związanych z naruszeniami tego ustawodawstwa;
 - pomagają sobie wzajemnie poprzez dostarczanie na wniosek informacji do wykorzystania przy stosowaniu i egzekwowaniu ustawodawstwa celnego.
- Pomoc w sprawach celnych, określona w niniejszej Umowie, nie narusza zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych. Nie obejmuje ona również informacji uzyskanych w wyniku działań na wniosek władz sądowych, chyba że władze te wyrażą na to zgodę.
- Pomoc obejmuje również:
 - wymianę informacji i doświadczeń w wykorzystywaniu wyposażenia służącego zapobieganiu i wykrywaniu naruszeń;
 - stosowanie technik zwalczania naruszeń, które mogą okazać się przydatne przy uniemożliwianiu naruszania ustawodawstwa celnego oraz, w szczególności, wszelką pomoc techniczną, uznaną za przydatną w zwalczaniu tych naruszeń; oraz
 - uwagi i wnioski, wynikające ze stosowania nowych technik zwalczania naruszeń.

Artykuł 5

Pomoc na podstawie wniosku

- Na wniosek władzy celnej wnioskującej władza celna, do której kierowany jest wniosek, dostarcza wszelkich istotnych informacji umożliwiających zapewnienie, że ustawodawstwo celne jest właściwie stosowane, włącznie z informacjami dotyczącymi wykrytych lub planowanych działań, które naruszają lub mogą naruszać to ustawodawstwo.

2. Na prośbę władzy celnej wnioskującej, władza celna, do której kierowany jest wniosek informuje, czy towary wywiezione z terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium innej Umawiającej się Strony, z określeniem, gdzie to właściwe, procedury celnej zastosowanej odnośnie do tych towarów.

3. Na wniosek władzy celnej wnioskującej, władza celna, do której kierowany jest wniosek podejmuje stosowne działania, mające na celu zapewnienie, że sprawowany jest nadzór nad:

- osobami fizycznymi lub prawnymi, co do których istnieje uzasadnione przekonanie, że naruszają lub naruszyły ustawodawstwo celne;
- miejscami, w których przechowywane są towary w sposób, który stanowi podstawę do podejrzeń, że są one przeznaczone do wykorzystania do działań mających na celu naruszenie ustawodawstwa celnego;
- przepływem towarów, o którym wiadomo, że może stanowić działanie mające na celu naruszenie ustawodawstwa celnego; oraz
- środkami transportu, co do których istnieje uzasadnione przekonanie, że były, są lub mogą być wykorzystywane do działań mających na celu naruszenie ustawodawstwa celnego.

Artykuł 6

Pomoc samorzutna

Umawiające się Strony zapewniają sobie wzajemnie pomoc, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi, aktami wykonawczymi oraz innymi instrumentami prawnymi, jeżeli uważają to za konieczne dla prawidłowego stosowania ustawodawstwa celnego, w szczególności gdy otrzymują informacje dotyczące:

- działań, które miały, mają lub wydają się mieć na celu naruszenie takiego ustawodawstwa oraz które mogą być przedmiotem zainteresowania innej Umawiającej się Strony;
- nowych sposobów lub metod wykorzystywanych do prowadzenia takich działań; oraz
- towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań mających na celu naruszenie ustawodawstwa celnego.

Artykuł 7

Dostarczenie/notyfikacja

Na prośbę władzy celnej wnioskującej, władza celna, do której kierowany jest wniosek, zgodnie z własnym ustawodawstwem, podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu:

- dostarczenia wszystkich dokumentów,
- notyfikowania wszystkich decyzji,

objętych zakresem niniejszej Umowy do adresata, przebywającego lub prowadzącego działalność na jego terytorium. W takim przypadku mają zastosowanie przepisy artykułu 8 ustępu 3.

Artykuł 8

Forma i treść wniosku o pomoc

1. Wnioski na mocy niniejszej Umowy składane są w formie pisemnej. Dokumenty niezbędne do realizacji takiego wniosku są do niego dołączone. Jeżeli wymagać tego będzie nagła sytuacja, dopuszczalnym jest przyjęcie ustnego wniosku, ale musi on zostać niezwłocznie potwierdzony w formie pisemnej.

2. Wnioski na mocy ustępu 1 zawierają następujące informacje, dotyczące:

- a) władzy celnej występującej z wnioskiem;
- b) wymaganych środków;
- c) przedmiotu i uzasadnienia wniosku;
- d) odpowiednich przepisów ustawowych, aktów wykonawczych oraz innych instrumentów prawnych;
- e) możliwie jak najdokładniejszych i wyczerpujących wskazań dotyczących osób fizycznych lub prawnych będących celem dochodzenia; oraz
- f) podsumowania istotnych faktów i przeprowadzonych czynności dochodzeniowych, z wyjątkiem przypadków określonych w artykule 7.

3. Wnioski składane są w języku urzędowym władzy celnej, do której są skierowane lub w języku uznawanym przez te władze.

4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymagań formalnych, można wymagać jego skorygowania lub uzupełnienia; można jednak zastosować środki zapobiegawcze.

Artykuł 9

Realizacja wniosków

1. W celu zrealizowania wniosku o pomoc władza celna, do której jest on kierowany, przy współpracy z innymi służbami administracyjnymi, jeżeli władza ta nie może działać samodzielnie, działa w granicach swoich kompetencji i dostępnych zasobów, poprzez dostarczenie informacji uzyskanych wcześniej, przez prowadzenie odpowiednich działań dochodzeniowych lub przez przygotowywanie tego rodzaju działań.

2. Wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami ustawowymi, aktami wykonawczymi oraz innymi instrumentami prawnymi Umawiającej się Strony, do której wniosek jest kierowany.

3. Odpowiednio upoważnieni urzędnicy Umawiającej się Strony mogą, po uzyskaniu zgody drugiej Umawiającej się Strony i zgodnie z warunkami ustanowionymi przez tę Umawiającą się Stronę, uzyskać z urzędów władzy celnej, do której kierowany jest wniosek, lub innej władzy, za które odpowiedzialna jest władza, do

której kierowany jest wniosek, informacje związane z działaniami, mającymi na celu naruszenie ustawodawstwa celnego, które niezbędne są władzy celnej wnioskującej do celów niniejszej Umowy.

4. Urzędnicy Umawiającej się Strony, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i zgodnie z warunkami ustanowionymi przez tę ostatnią, mogą uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Forma przekazywania informacji

1. Władza celna, do której kierowany jest wniosek, przekazuje rezultaty dochodzeń władzy celnej wnioskującej w formie dokumentów, poświadczonych kopii dokumentów, sprawozdań lub innych odpowiednich dokumentów do zrealizowania wniosku.

2. Dokumenty, o których mowa w ustępie 1 mogą być zastąpione informacją elektroniczną, przekazaną w dowolnej formie w tym samym celu.

Artykuł 11

Wyjątki od zobowiązania do udzielenia pomocy

1. Umawiające się Strony mogą odmówić, całkowicie lub częściowo, udzielenia pomocy zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, w przypadku gdy oznaczałoby to:

- a) szkodę dla suwerenności Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej lub Republiki Korei, w przypadku gdy państwo jest proszone o pomoc na mocy Umowy; lub
- b) szkodę dla porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych spraw zasadniczych, w szczególności w przypadkach określonych w artykule 12 ustępu 2; lub
- c) zastosowanie przepisów walutowych lub podatkowych, innych niż ustawodawstwo celne; lub
- d) naruszenie tajemnicy przemysłowej, handlowej lub zawodowej.

2. W przypadku gdy władza celna wnioskująca prosi o pomoc, jakiej sama nie byłaby w stanie udzielić na wniosek drugiej Umawiającej się Strony, zaznacza to w składanym wniosku. Wówczas decyzja, dotycząca sposobu, w jaki należy rozpatrzyć taki wniosek, należy do władzy celnej, do której jest on kierowany.

3. Zanim władza celna, do której kierowany jest wniosek, odmówi udzielenia pomocy, rozważa ona, czy pomoc może być udzielona z zastrzeżeniem warunków lub wymagań, jakie uzna za konieczne. Jeżeli władza celna wnioskująca przyjmuje pomoc z zastrzeżeniem tych warunków lub wymagań, stosuje się do nich.

4. Jeżeli niemożliwe jest zrealizowanie wniosku o pomoc, władza celna wnioskująca zostaje o tym niezwłocznie poinformowana wraz z podaniem powodów odmowy udzielenia pomocy.

Artykuł 12

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazane w dowolnej formie na mocy niniejszej Umowy mają charakter poufny i ograniczony, w zależności od zasad mających zastosowanie dla każdej z Umawiających się Stron. Objęte są one oficjalnym obowiązkiem zachowania tajemnicy i podlegają ochronie dotyczącej podobnych informacji, zgodnie z odpowiednim prawem Umawiającej się Strony, która uzyskała te informacje oraz odpowiadającymi przepisami mającymi zastosowanie do instytucji Wspólnoty.

2. Dane osobowe mogą podlegać wymianie tylko w przypadku, gdy otrzymująca je Umawiająca się Strona podejmuje działania mające na celu ochronę tych danych, w sposób co najmniej równoważny temu, jaki stosuje się w danym przypadku przez Umawiającą się Stronę dostarczającą informacje.

3. Otrzymane informacje wykorzystywane są wyłącznie do celów niniejszej Umowy. W przypadku gdy jedna z Umawiających się Stron wnioskuje o to, aby informacje te były wykorzystane do innych celów, prosi o uprzednią zgodę w formie pisemnej władzę celną, która dostarczyła informacje. Wówczas wykorzystanie tych informacji odbywa się z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń ustanowionych przez tę władzę.

4. Ustęp 3 nie utrudnia wykorzystywania informacji we wszelkich postępowaniach sądowych lub administracyjnych, wszczętych w następstwie niedopełnienia przepisów ustawodawstwa celnego. Właściwa władza, która dostarczyła takich informacji, zostaje powiadomiona o takim ich użyciu.

5. Umawiające się Strony mogą, do celów dokumentacji dowodowych, sprawozdań i zeznań świadków oraz postępowań i oskarżeń prowadzonych przed sądem, wykorzystywać w charakterze dowodu otrzymane informacje i skonsultowane dokumenty, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Biegli i świadkowie

Urzędnik władzy celnej, do której kierowany jest wniosek, może być upoważniony, z zastrzeżeniem ograniczeń przyznanego upoważnienia, do pełnienia roli eksperta lub świadka w postępowaniach sądowych lub administracyjnych dotyczących spraw objętych niniejszą Umową według ustawodawstwa innej Umawiającej się Strony oraz do przedstawiania przedmiotów, dokumentów lub ich poświadczonych kopii, jakie mogą być potrzebne do celów postępowania. Wniosek taki musi dokładnie określać, w jakiej sprawie i z uwagi na jaki tytuł i kwalifikacje urzędnik ten będzie przesłuchiwany.

Artykuł 14

Koszty

Umawiające się Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu kosztów poniesionych na mocy

niniejszej Umowy, z wyjątkiem, stosownie do przypadku, kosztów biegłych i świadków oraz tłumaczy ustnych i pisemnych, którzy nie są pracownikami administracji publicznej.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 15

Wspólny Komitet Współpracy Celnej

1. Zostaje ustanowiony Wspólny Komitet Współpracy Celnej, składający się z przedstawicieli Wspólnoty Europejskiej i Republiki Korei. Zbiera się on przemiennie w Brukseli lub w Seulu, zgodnie ze wspólnymi ustaleniami Stron w terminie i według porządku dziennego ustalonego wspólnie przez Strony.

2. Wspólny Komitet Współpracy Celnej nadzoruje sprawne funkcjonowanie niniejszej Umowy oraz bada wszelkie kwestie wynikające z jej stosowania. W pełnieniu jego funkcji główne zadania Komitetu to:

- przegląd postępu współpracy celnej zgodnie z niniejszą Umową oraz wskazywanie nowych dziedzin i konkretnych sektorów wymagających dalszej współpracy celnej;
- wymiana poglądów na temat wszelkich kwestii wspólnego zainteresowania, dotyczących współpracy celnej, włączając środki, które będą stosowane w przyszłości i zasoby na nie przeznaczone; oraz
- ogólnie rzecz biorąc, zalecenia dotyczące rozwiązań, mających na celu pomoc w realizacji celów niniejszej Umowy.

3. Wspólny Komitet Współpracy Celnej przyjmuje własny regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Wykonywanie

1. Zarządzanie niniejszą Umową powierzone jest odpowiednim służbom Komisji Wspólnot Europejskich i, gdzie stosowne, władzom celnym Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej z jednej strony i Koreańskim Służbom Celnym Republiki Korei z drugiej strony. Podejmują one decyzje dotyczące wszelkich praktycznych środków i uzgodnień, niezbędnych do jej stosowania, biorąc pod uwagę obowiązujące zasady w kwestii ochrony danych.

2. Umawiające się Strony konsultują się wzajemnie i następnie informują się o szczegółowych zasadach wykonywania, przyjętych zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 17

Przegląd lub zmiana

Umawiające się Strony mogą, w dowolnym czasie, poddać przeglądowi lub zmienić niniejszą Umowę za obopólną zgodą.

Artykuł 18

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa ma zastosowanie z jednej strony do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach określonych w tym Traktacie oraz, z drugiej strony, do terytorium Republiki Korei.

Artykuł 19

Wejście w życie i czas trwania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po terminie, w którym Umawiające się Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.

2. Niniejsza Umowa zawarta jest na okres pięciu lat. Jest ona milcząco przedłużana na każdy kolejny rok, jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w formie pisemnej na sześć miesięcy przed upływem okresu trwania Umowy.

Artykuł 20

Teksty autentyczne

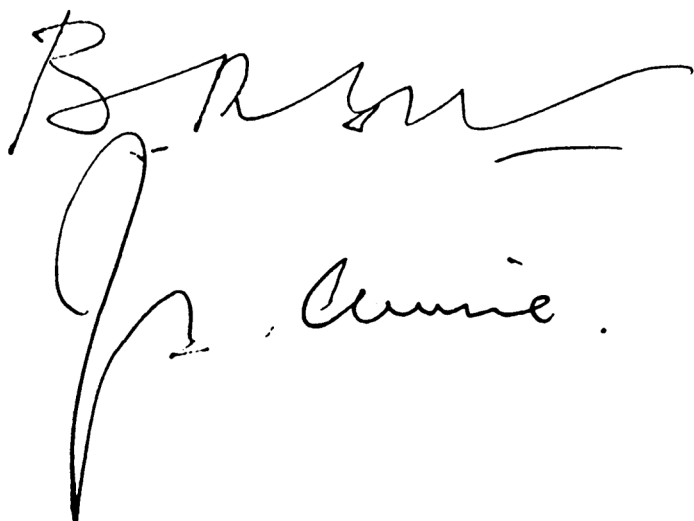
Niniejsza Umowa sporządzona jest w dwóch egzemplarzach w językach duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim, szwedzkim i koreańskim, przy czym wszystkie te teksty są na równi autentyczne.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli, dziesiątego dnia kwietnia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego siódmego roku.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

W imieniu Republiki Korei

J. Annie.

